

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9C/333/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512212669
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2512212669.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Andreou Hadnagyovou v právnej veci žalobkyne: X. T., trvalý pobyt: V., W. Č.. XX/X, zastúpená: JUDr. Miloš Papcun, advokát, sídlo: Piešťany, Vajanského č. 5270/1A, proti žalovanému: L. T.k, trvalý pobyt: V., W. Č.. XX/X, zastúpený: Mgr. Miroslav Šandrik, advokát, sídlo: Vrbové, Stražovská č. 625/1, o žalobe na zaplatenie 6 060 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručенou súdu 12.10.2012 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 6 325 eur. Žalobu odôvodnila tým, že jej manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 3C/236/2009 - 180 z 09.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 01.01.2011. Počas trvania manželstva strany nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti zapísané na Správe katastra Piešťany, LV č. XXXX, kat. úz. V., parcely reg. C evidované na kat. mape ako rodinný dom, súpisné číslo XX postavený na parcele č. XXXX/X a na parcele XXXX/X. Dňa 10.12.2009 žalovaný v rodinnom dome v V. na W. G. Č.. XX opakovane vymenil zámkové vložky, pričom jej odmietal vydať kľúče a umožniť jej vstup. Týmto konaním jej žalovaný zabránil nehnuteľnosti riadne užívať, hoci nebolo dohodou ani rozhodnutím súdu vyporiadané ich bezpodielové spoluvlastníctvo. Za uvedený skutok Okresný súd Piešťany pod sp. zn. 2T/53/2012 dňa 12.04.2012 vydal na žalovaného trestný rozkaz za spáchaný prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru. Dňa 31.08.2012 žalovaný oznámil žalobkyňi, že jej zaslal 1 ks kľúča od garáže, 1 ks kľúča od vstupnej brány a 1 ks kľúča od vchodových dverí od rodinného domu č. XX. Tento list s kľúčmi si žalobkyňa prevzala 04.09.2012. Žalovaný úmyselným porušením právnej povinnosti, t.j. opakovanou výmenou zámkových vložiek zavinil, že žalobkyňa spoločne s mal. deťmi napriek skutočnosti, že mala vlastnícke právo k užívaniu rodinného domu č. XX, musela riešiť svoju bytovú otázku prostredníctvom nájomných pomerov tak, že od 01.01.2010 do 30.09.2011 užívala spoločne s mal. deťmi na základe ústnej dohody s rodičmi časť rodinného domu v T. na H. G. XXXX/X za sumu 150 eur mesačne po dobu 12-tich mesiacov, ktorú poukazovala v hotovosti do rúk jej otca T. V.. Celkom uhradila 1 800 eur. Od 01.10.2011 do 31.03.2012 užívala titulom nájomnej zmluvy uzatvorenej 01.10.2011 s prenajímateľom T. T. 1-izbový byt s príslušenstvom na ulici Y. F. XXXX/XX U. T.Š. za sumu predstavujúcu 220 eur mesačne po dobu 6 mesiacov. Celkom uhradila 1 320 eur. Následne od 01.04.2012 až do podania žaloby užívala titulom nájomnej zmluvy uzatvorenej 01.04.2012 s prenajímateľkou R. Y. celok 1-izbového bytu s príslušenstvom na ulici E.. Q. XX/XX v T. za sumu predstavujúcu 265 eur mesačne, pričom zatiaľ celkom uhradila 1 855 eur. Do dňa podania žaloby zaplatila žalobkyňa z dôvodu protiprávneho konania

žalovaného za nájomné + garanciu za prípadnú škodu spôsobenú jednotlivým prenajímateľom celkom 6 325 eur.

2. Žalovaný vo Vyjadrení doručenom súdu 24.06.2014 navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala jednu zo základných podmienok na uplatnenia si nároku na náhradu škody, t.j. že jej vznikla škoda a ani nepreukázala jej výšku. Žalovaný si zároveň uplatnil kompenzačnou námietkou náklady, na ktoré bola povinná žalobkyňa, avšak za ňu tieto jej povinnosti plnil žalovaný. Ide o pôžičku splácanú za žalobkyňu na nehnuteľnosť vo vlastníctve strán sporu v čase po rozvode manželstva až do predaja domu, tiež poisťky za dom a domácnosť, dane z nehnuteľnosti, škôd vzniknutých činnosťou žalobkyne na spoločnom majetku.

3. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobkyňou súd uznesením, č.k. 9C/333/2012-153 z 05.02.2016, konanie zastavil v časti vo výške 265 eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 08.03.2016.

4. Žalobkyňa pred súdom zotrvala na písomne podanej žalobe. Doplnila, že došlo k porušeniu právnej povinnosti žalovaného, čo bolo preukázané rozsudkom zo dňa 03.12.2012 v spojení s rozsudkom KS Trnava sp. značka 3To/4/2013 zo dňa 26.02.2013, na základe ktorého bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu - porušovanie neoprávneného zásahu do práv k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 T.z. Súd je viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný konkrétny trestný čin a kto ho spáchal. Zo strany žalovaného išlo o priamy úmysel, v súvislosti s ktorým došlo ku vzniku škody tým, že žalobkyňa nemohla užívať nehnuteľnosť, ktorá v tom čase patrila do BSM. Žalovaný odpojil plyn, elektriku, z rodinného domu zostal tzv. holobyť. Žalobkyňa vznikla škoda tým, že nemohla užívať celú nehnuteľnosť.

5. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Nespochybnil rozsudok Krajského súdu v Trnave, ktorým bol právoplatne odsúdený za prečin, ani časti platieb v nezistenej výške zaplatené žalobkyňou, ktoré predstavujú zaplatené nájomné očistené od platieb spojených s užívaním týchto nehnuteľností, keďže žalobkyňa nemohla bývať vo svojej nehnuteľnosti. Spochybnil, že žalobkyňa vznikla škoda v časti nákladov, ktoré zahŕňajú aj platby na energie, nakoľko v tejto časti žalobkyňa nemohla vzniknúť škoda, nakoľko chýba jedna z podmienok úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, t.j. príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym úkonom zo strany žalovaného, nakoľko energie by žalobkyňa spotrebovala aj v prípade, že by nedošlo k protiprávnemu úkonu zo strany žalobcu. Nie je však možné presne špecifikovať a oddeliť náklady, ktoré predstavovali nájomné a náklady, ktoré predstavovali platby energií, pretože čo sa týka platieb, ktoré uhradila žalobkyňa po odsťahovaní sa od svojich rodičov, nie je možné z týchto platieb zistiť, aká časť z nich predstavovala nájomné a aká časť úhradu energií. Jediná odčleniteľná položka, ktorú žalobkyňa uhradila, je úhrada rodičom, keďže tieto úhrady boli vykonané žalobkyňou na platenie elektrickej energie. Zo zmluvy uzavretej s p. Y. je zrejmé, že súčasťou dohodnutého nájomného 265 eur sú aj plnenia spojené s užívaním bytu, tzn. energie, ktoré by žalobkyňa platila aj vo svojej nehnuteľnosti, ktorej bola spoluvlastníčkou, a ktoré teda nemožno považovať za škodu, nakoľko tieto energie spotrebovala ona alebo členovia jej domácnosti. Taktiež žalovaný spochybnil výšku škody zodpovedajúcu platbám zaplateným žalobkyňou jej rodičom, keďže ich výsluchom bolo preukázané, že tieto platby zodpovedali výlučne úhradám za elektrinu. Spochybnil tiež dôvodnosť uplatnenia sumy 530 eur, ktorú žalobkyňa zaplatila prenajímateľke p. Y., pretože nešlo o nájomné za prenajatý byt, ale to bola zábezpeka a garancia na náhradu škody, ktoré by žalobkyňa mohla spôsobiť na majetku prenajímateľky. Zároveň vzniesol kompenzačnú námietku z dôvodu bezdôvodného obohatenia žalobkyne, keďže aj za ňu uhradil splátky úveru, ktorý im bol poskytnutý spoločne a nerozdielne, aj platby týkajúce sa poistenia nehnuteľnosti, miestnej dane, poistenie domácnosti, daň z nehnuteľností a odpadov.

6. Žalobkyňa právom záverečnej reči zotrvala na podanej žalobe z 12.10.2012, upravenej z dôvodu späťvzatia uznesením súdu z 05.02.2016. Žaloba a jej dôvodnosť bola preukázaná doloženými listinnými dôkazmi.

7. Žalovaný právom záverečnej reči uviedol, že nepopiera nárok žalobkyne v časti vzniknutej škody, ktorú predstavuje ňou zaplatené nájomné, ako skutočnej škody, ku ktorej vzniku došlo protiprávnym konaním žalovaného na majetku žalobkyne tým, že jej obmedzil užívanie spoločnej nehnuteľnosti. Neuznáva však náhradu škody, ktorú si žalobkyňa uplatňuje z titulu náhrady nákladov spojených s užívaním prenajatých nehnuteľností, resp. s náhradou nákladov, ktoré dobrovoľne prispievala rodičom počas jej

pobytu u nich, čo je zrejmé z listinných dôkazov, ako aj z výsluchu svedkov. Tiež žalovaný neuznáva časť náhrady škody, ktorú si žalobkyňa uplatnila ako zaplatený záloh jednému zo svojich prenajímateľov. V prípade náhrady škody v časti nákladov spojených s užívaním nehnuteľnosti nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a škodou, ktorá žalobkyni vznikla. Príčinou vzniku tejto škody je iná skutočnosť, t.j. zabezpečovanie všeobecných osobných potrieb žalobkyne a jej detí.

8. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že p. Y. platila nájomné 265 eur, z ktorej sumy táto platila elektrinu, plyn a všetky tieto veci. Zo zábezpeky jej bola vrátená suma 265 eur. Pri predošlej zmluve o nájme platila 220 eur ako nájomné p. T., z ktorej sumy on platil elektrikú aj plyn aj všetko, čo tam bolo zahrnuté. Preplatky žalobkyňa nemala, vždy sa zmestili do nájomného. V sume 150 eur, ktoré platila rodičom, bolo okrem stravy všetko dokopy, aj elektrina.

9. Z výsluchu svedka T. V., otca žalobkyne, súd zistil, že žalobkyňa sa k nim nasťahovala, keď žalovaný vymenil zámky na ich dome. Začala im platiť náklady na bývanie, pretože manželka je na invalidnom dôchodku. Obývali hore tri izby, v ktorých sú elektrické radiátory, a teda prispievala na náklady s tým spojené. Nebol to nájom, žalobkyňa prispievala iba na elektrikú 150 eur po vzájomnej dohode, čo nepokrývalo celé náklady na elektrinu, ešte museli aj doplácať. Iné náklady na energie, smeti, dane žalobkyňa neplatila, sem tam nakúpili niečo do chladničky. Svedok nebol registrovaný ako príjemca platby na daňovom úrade z dôvodu poberania nájomného, pretože nájomné od žalobkyne nepoberal, takže nič neohlasoval.

10. Z výsluchu svedkyne X. V., matky žalobkyne, súd zistil, že v období od 01.01.2010 do 30.10.2012 u nich žalobkyňa bývala a platila im 150 eur, čo predstavovalo náklady na elektrinu. Navyše neplatila, hlavne tam išlo o platenie elektriny, keďže nemajú zavedený plyn.

11. Z výsluchu svedka T. T. súd zistil, že 01.10.2011 podpisoval nájomnú zmluvu so žalobkyňou týkajúcej sa nájmu bytu, ktorého je vlastníkom. Náklady za užívanie bytu, ktorý prenajímal, boli pohyblivé podľa toho, akí tam bývali nájomníci, približne 80-100 eur mesačne. V sume nájomného uvedenej v zmluve boli zahrnuté aj platby spojené s užívaním bytu, tzn. energie. Doklady týkajúce sa nákladov spojených s užívaním bytu žalobkyňou nemá, odvtedy sa dvakrát sťahoval.

12. Z výsluchu svedkyne X. Y. súd zistil, že podpisovala nájomnú zmluvu so žalobkyňou týkajúcej sa nájmu bytu. Svedkyňa sa presne nepamätala, ale asi zo sumy 265 eur bola hradená elektrina a plyn, pričom nevedela uviesť, aká suma predstavovala náklady na energie.

13. Z Rozsudku Krajského súdu v Trnave, č.k. 3To/4/2013 z 26.02.2013, Potvrdení za obdobie od 15.01.2010 do 14.09.2011, Zmluvy z 01.10.2011, Čestným prehlásením z 10.10.2011 Výpisov z účtu za obdobie od 19.11. do 14.03.2012, Zmluvy o prenájme uzatvorenej na dobu určitú od 01.04.2012 do 01.04.2013, Výpisov z účtu za obdobie od 10.04.2012 do 18.07.2012, Potvrdenia z 09.11.2015 súd zistil, že žalovaný bol uznaný vinným, že od 10.12.2009 do 04.09.2012 v obci V. na W. G. v rodinnom dome č. XX/X bránil žalobkyni v jeho riadnom užívaní napriek tomu, že bola spoluvlastníčkou tohto rodinného domu, a to tým, že opakovane vymenil zámkové vložky na vstupnej kovovej bránke na príľahlý pozemok k domu, ako aj na vstupných dverách domu, pričom jej odmietal vydať kľúče. Na výzvy na vpustenie do domu nereagoval, teda žalobkyni neoprávnene bránil ako oprávnenej osobe v užívaní domu, čím spáchal prečin neoprávnenej zásahu k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Zároveň mu výkon trestu odňatia slobody bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 2 roky. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 26.02.2013. Súd tiež zistil, že za obdobie od 15.01.2010 do 14.09.2011 žalobkyňa uhrádzala T. V. mesačne sumu 150 eur ako časť nákladov za spoločné bývanie. Následne žalobkyňa uzatvorila nájomnú zmluvu 01.10.2011 s prenajímateľom T. T., ktorý žalobkyni ako nájomcovi prenajal 1-izbový byt na ul. Y. F. U. T.. Nájomný vzťah bol dohodnutý na dobu neurčitú, pričom bola dohodnutá výška nájomného za prenechanie bytu do nájmu na základe vzájomnej dohody vo výške 220 eur mesačne. Okrem iného sa prenajímateľ zaviazal platiť zálohy na média dodávateľom podľa predpisu, pričom po skončení doby nájmu alebo na konci kalendárneho roka prenajímateľ vyúčtuje nájomcovi média. V prípade nedoplatku je nájomca povinný tento nedoplatok uhradiť do 30.-tich dní prenajímateľovi. Uvedený nájomný vzťah trval od 01.10.2011 do 31.03.2012, pričom žalobkyňa uhrádzala nájomné vo výške 220 eur mesačne počas doby 6 mesiacov, celkom vo výške 1 320 eur. Následne žalobkyňa ako nájomca uzatvorila nájomnú zmluvu s prenajímateľkou R.

Y., ktorá prenechala do nájmu 1-izbový byt na ul. E. Q. U. T.. Nájomná zmluva bola dojednaná na dobu určitú od 01.04.2012 do 01.04.2013. Okrem iného sa v článku IV. tejto zmluvy zmluvné strany dohodli o výške nájmu za užívanie bytu vo výške 265 eur mesačne vrátane poplatkov. Žalovaná sa zároveň zaviazala zložiť prenajímateľke finančnú zábezpeku vo výške 530 eur, ktorú bola žalovaná povinná uhradiť v deň podpísania zmluvy. Uvedená čiastka mala byť použitá na krytie prípadných škôd a nezaplatenie nájmu. Za dobu trvania tohto nájmu žalovaná uhradila prenajímateľke celkom sumu 1 325 eur. Po skončení nájmu prenajímateľka vrátila žalobkyni zo zloženej zábezpeky vo výške 530 eur časť vo výške 265 eur.

14. Predmetom tohto konania je po zastavení konania v časti 265 žalobkyňou uplatnené právo na náhradu škody vo výške 6 060 eur.

15. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

16. Vyššie citované zákonné ustanovenie umožňuje uplatnenie zodpovednosti za škodu spôsobenú inej fyzickej osobe, pokiaľ sú súčasne splnené nasledovné podmienky:

1/ porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon, ako konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom (s právnym poriadkom),

2/ vznik škody ako ujmy na majetku poškodeného, t.j. ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Uhradzuje sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou.

3/ existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou - príčinná súvislosť ako jedna zo základných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Otázka príčinnej súvislosti môže byť vždy riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať od všeobecných súvislostí a skúmať, konkrétne ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (porovnaj R 21/1992, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. 10. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 18/2009).

4/ zavinenie toho, kto škodu spôsobil svojím protiprávnym úkonom.

17. Dôkazné bremeno, t.j. procesná povinnosť strany sporu relevantnými dôkaznými prostriedkami preukázať ním tvrdené skutočnosti, zaťažuje pri prvých troch podmienkach poškodeného, v danom prípade žalobkyňu; v prípade štvrtého predpokladu je dôkazným bremenom zaťažený škodca, v danom prípade žalovaný.

18. Súd v zmysle vyššie uvedeného posúdil právo uplatnené žalobkyňou, pričom dospel k záveru, že pre dôvodné uplatnenie práva na náhradu škody preukázala splnenie 1/ podmienky, avšak nepreukázala splnenie 2/ a 3/ podmienky, t.j. že jej vznikla škoda v celkovej výške 6 060 eur, a že táto škoda bola spôsobená žalovaným v príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním. Keďže všetky podmienky musia byť splnené súčasne, s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania sa súd splnením 4/ podmienky nezaoberal.

19. Zhodnými tvrdeniami strán sporu, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 3To/4/2013-252 z 26.02.2013, mal súd za preukázané, že predmetným rozsudkom bol žalovaný uznaný vinným, že od 10.12.2009 do 04.09.2012 v obci V. W. W. G. v rodinnom dome č. XX/X bránil žalobkyni v jeho riadnom užívaní napriek tomu, že bola jeho spoluvlastníčkou, teda žalobkyni neoprávnene bránil ako oprávnenej

osobe v užívaní domu, čím spáchal prečin neoprávneného zásahu k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Zároveň mu výkon trestu odňatia slobody bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 2 roky. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 26.02.2013. Týmto mal súd za preukázané splnenie podmienky 1/ pre úspešné uplatnenie práva žalobkyne na náhradu škody, t.j. protiprávne konanie žalovaného.

20. Zhodnými tvrdeniami strán sporu mal súd tiež za preukázané, že v období od 15.01.2010 do 30.09.2011 žalobkyňa bývala v dôsledku vyššie uvedeného protiprávneho konania žalovaného spolu s ich mal. deťmi u svojich rodičov, pričom za uvedené obdobie im uhradila celkom 3 150 eur (21 mesiacov x 150 eur mesačne). Potvrdeniami za obdobie od 15.01.2010 do 14.09.2011, výsluchom žalobkyne a svedkov - jej rodičov T. a X. V. mal súd za preukázané, že uvedené platby mesačne vo výške 150 eur boli platbami nákladov za užívanie časti nehnuteľnosti v Piešťanoch vo vlastníctve svedkov žalobkyňou a jej deťmi, pričom tieto platby neboli nájomným, ale platbami za energie, predovšetkým za elektrinu. Túto časť náhrady škody vo výške 3 150 eur spochybnil žalovaný tvrdiac, že medzi vznikom tejto škody a protiprávnym konaním žalovaného neexistuje príčinná súvislosť, keďže ide výlučne o sumu, ktorá zahŕňa náklady za energie, ktoré by žalobkyňa bola nútená uhrádzať aj v prípade užívania nehnuteľnosti v V. na W. G. Č.. XX/X za účelom zabezpečenia vlastného bývania bývania ako aj jej mal. detí. Z definície pojmu škoda uvedenej v bode 16 odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že ňou je zmenšenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, v predmetnom prípade zmenšenie existujúceho majetkového stavu žalobkyne v dôsledku protiprávneho úkonu žalovaného. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v časti 3 150 eur žalobkyňa nepreukázala, že uhradením tejto sumy jej vznikla v tomto rozsahu škoda, keďže ako to už uviedol žalovaný, žalobkyňa by musela uhrádzať náklady na elektrinu aj prípade, ak by bývala v nehnuteľnosti v V. na W. G. Č.. XX/X, nepreukázala teda, že jej vznikla škoda v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Dôvodne by bola táto suma uplatnená iba vtedy, keby predstavovala výlučne napr. nájomné platené rodičom žalobkyne, ktoré by inak neplatila, keďže by bývala v nehnuteľnosti v jej vlastníctve. Žalobkyňa pritom neuviedla akékoľvek návrhy na doplnenie dokazovania za účelom preukázania, že suma 3 150 eur predstavovala také náklady na elektrinu, ktoré by dôvodne presahovali náklady na elektrinu na bývanie v V..

21. Zhodnými tvrdeniami strán sporu, čestným prehlásením z 10.10.2011, výpismi z účtu žalobkyne za obdobie od 08.11.2011 do 10.03.2012 mal súd tiež za preukázané, že v období od 01.10.2011 do 31.03.2012 žalobkyňa bývala v dôsledku protiprávneho konania žalovaného spolu s ich mal. deťmi na základe uzatvorenej zmluvy o nájme v 1-izbovom byte vo vlastníctve T.N. T., pričom za uvedené obdobie mu uhradila celkom 1 320 eur (6 mesiacov x 220 eur mesačne). Zmluvou o nájme z 01.10.2011 mal súd za preukázané, výsluchom žalobkyne a svedka T. T., že uvedené platby mesačne vo výške 220 eur zahŕňali nájomné a platby za energie. Aj túto časť náhrady škody 1 320 eur čiastočne spochybnil žalovaný tvrdiac, že nie je možné identifikovať, aká časť pripadá na nájomné a aká na platby energií, pričom iba v časti úhrady nájomného existuje príčinná súvislosť medzi vznikom škody zodpovedajúcej platbe nájomného a protiprávnym konaním žalovaného, pričom s týmto sa stotožňuje aj súd. Tu zároveň uvádza, že podobne ako pri platbách žalobkyne svojim rodičom aj tu časti platieb zodpovedajúce nákladom za energie nemožno považovať za škodu, keďže náklady na energie by musela žalobkyňa vynaložiť aj počas bývania v V. na W. G. a podobne aj v tejto časti žalobkyňa nenavrhol vykonanie dokazovania za účelom preukázania, že časť zo sumy 1 320 eur predstavuje také náklady na energie, ktoré by dôvodne presahovali náklady na energie na bývanie v V.. Teda ani v tejto časti uplatneného práva na zaplatenie žalobkyňa nepreukázala, že jej vznikla škoda v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného

22. V závere súd posúdil časť uplatneného práva žalobkyne vo výške 1 590 eur ako platby nájomného za obdobie od 01.04.2012 do 31.08.2012 (5 mesiacov x 265 eur nájomné + 265 nevrátená časť zábezpeky). Podobne ako v bode 21 odôvodnenia tohto rozsudku aj túto časť náhrady škody čiastočne spochybnil žalovaný tvrdiac, že nie je možné identifikovať, aká časť pripadá na nájomné a aká na platby energií, pričom iba v časti úhrady nájomného existuje príčinná súvislosť medzi vznikom škody zodpovedajúcej platbe nájomného a protiprávnym konaním žalovaného. Zhodnými tvrdeniami žalobkyne a svedkyne R. Y., zmluvou o prenájme bytu mal súd za preukázané, že platby žalobkyne vo výške 265 eur zahŕňali nájomné a platby za energie. V zmysle definície príčinnej súvislosti uvedenej v bode 16 odôvodnenia tohto rozsudku súd dospel k záveru, že aj v tejto časti žalobkyňa nepreukázala, že existuje príčinná

súvislosť medzi vznikom škody zodpovedajúcej platbe sumy 265 eur mesačne a protiprávnym konaním žalovaného, keďže nie je zrejmé, aká časť tejto sumy pripadala na nájomné a aká na energie. Tiež časť platby zodpovedajúcej nákladom za energie nemožno považovať za škodu, keďže náklady na energie by musela žalobkyňa vynaložiť aj počas bývania v V.. Ani v tejto časti žalobkyňa nenavrhol vykonanie dokazovania za účelom preukázania, že časť zo sumy 1 325 eur predstavuje také náklady na energie, ktoré by dôvodne presahovali náklady na energie na bývanie v V.. Súd dopĺňa, že výsluchom svedkyne R. Y. mal za preukázané, že nevrátená časť zábezpeky bola použitá na úhradu nedoplatku na nájomnom vo výške 265 eur, pričom opätovne nie je zrejmé, aká časť z tejto sumy pripadala na nájom a aká na energie.

23. S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, keďže súd nemal za preukázané súčasné splnenie podmienok pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody žalobkyňou, v ďalšom sa s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania nezaoberal kompenzačnou námietkou vznesenou žalovaným vo vzťahu k uplatnenému právu žalobkyne a žalobu žalobkyne zamietol.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami. Žalobkyňa si v spore uplatnila právo na zaplatenie sumy pôvodne vo výške 6 325 eur. Keďže súd jej žalobu v celom rozsahu zamietol, úspešnou stranou sporu je žalovaný, ktorý si riadne uplatnil právo na náhradu trov konania. Preto mu súd toto právo priznal voči žalobkyne, ktorá úspech v konaní nemala. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Piešťany v písomnom vyhotovení 2x.

Odvolanie môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.